

den eneste Bei, hvorpaa man kunde bevæge sig, naar den ærede Krigsminister ikke vilde overtage det Hverv, naar han forresten finder den Sag gjørlig og passende. Dgsaa over dette Punkt holder jeg mig overtydet om, at vi have talt med den ærede Minister og ikke fundet nogen væsentlig Modsigelse. Localintendanturen er en saa ringe Sag, at jeg ikke vil spille Tid dermed. Hvad den ærede Minister sagde om Lovgivningen for Hæren, forstod jeg derfor, at vi til næste Aar eller rettere til næste Forsamlings Sammentræden ville faae en saadan Lovgivning forelagt, altsaa vil jo et af vore Duffer derved blive tilfredsstillt. Om Gouverneurposten i Kjøbenhavn udtalte den ærede Minister sig ikke, og derved forstaaer jeg, at denne Post virkelig maa betragtes som bortfalden og ikke mere vil blive besat.

Den militære Højskole omtalte derimod den ærede Minister paa en Maade, som gjorde mig ondt, og jeg kan ikke negte, at jeg troer, at han blandede to Ting sammen, idet han ligesom der gjorde en Sum af Landcadetacademiet og Højskolen. Det forekom mig, at der i denne Opsummering af disse to incommensurable Størrelser laae en saa fuldstændig Mangel paa rigtig Opfattelse af Forholdene (Hør), at det vilde blive en vidtløftig Sag om jeg her skulde søge at oplyse, hvori hans feilagtige Anskuelse ligger. Kun en Bøn vil jeg indlægge, og en Bøn, som jeg vil støtte paa den Andeel, jeg har havt i dette Instituts Oprettelse, at den ærede Minister ikke vil udtale en Fordømmelsesdom over det, uden en meget nøie Overveielse, en grundig Overveielse i et mindre mismodigt Øieblik. Hvad Landcadetcorpset angaaer meente den ærede Minister at vore Realskoler endnu ikke vare komne saavidt, at man kunde undvære Realskoler ved Landcadetsskolen. Naar vi imidlertid lægge Mærke til, at Realskolerne ved Landcadetsskolen ville vedblive endnu i to Aar, saa troer jeg vistnok, at man med Nøilighed kan hengive sig til det Haab, at inden de to Aar ere omme, ville Realskolerne, om de ikke nu have en saadan Udvikling, faae den. Forøvrigt troer jeg, at ogsaa deri er en Misforstaaelse; jeg har seet Elever stille sig til alle Classer i Landcadetcorpset, de Elever, som kom

udenfra, concurrere med stort Held med de, der vare opdragne ved Landcadetcorpset, og jeg har seet Landcadetcorpset i den Nødvendighed at maatte bortvise Elever, som paa denne Maade havde bestaaet langt bedre ved Examen end mange af dem, man maatte beholde, fordi de vare indskrevne i Skolen. Naar man nu betænker, hvormegit vanskelige det er for en Elev, som kommer udenfra og stiller sig lige over for Examinatorer, der ere ham aldeles fremmede, at bestaae denne Examen, i Sammenligning med de Elever, som ere vorede op under de Lærere, der for en stor Deel ere Examinatorer, saa troer jeg man vil indrømme, at den Grad, som en stor Deel af disse unge Mænd erhvervede ved Examen, rimeligviis beviste, forsaavidt en Examen kan bevise Noget, en større Dygtighed hos dem end den, deres Ligemænd ved selve Corpset havde. Man var altsaa i den Nødvendighed at maatte bortvise meget gode Elever, der vare opdragne ved de Realskoler, man nu har, og beholde ved Academiet mindre gode Elever, fordi man havde bundet sig til dem i en tidligere Tid. Vi komme her til at omtale et Punkt, som jeg kunde have omtalt tidligere, men som jeg har opsparet hertil; det blev nemlig sagt, at skulde vi faae nogen væsentlig Besparelse indført ved Landcadetcorpset, saa skulde det være ved at affasse Kostsskolen. Det skal jeg ikke sige Noget imod, men jeg skal kun gjøre en Bemærkning, og det er, at en væsentlig Deel af de Udgifter, som gjøres til Landcadetcorpset, i en Række af Aar ere betragtede som tilhørende de i Hæren tjenende Officerers Børn, de ere for en stor Deel blevne til ved Tilskud fra Officererne, de ere blevne til ved Gaver, som ere givne af forskjellige Mænd, og denne Berettigelse har bestaaet i en saa lang Række af Aar, at jeg ikke troer, man med Billighed kan have den. Den bestaaer nemlig i, at af de unge Mænd eller endog Drengene, som stille sig til Landcadetcorpset, skulde, forsaavidt det er Officerersbørn, Halvhundrede holdes fri af Staten, det vil sige, der skal aarlig anvendes Omkostninger for halvhundrede Personer paa Statens Regning til at skaffe dem Ophold og Undervisning. Jeg troer, at hvilke Forandringer man end underkaster Landcadetcorpset, maa man ikke